

ה"ט 46265/07/18 - נ ל נגד יעקב זכאי

בית משפט השלום בקרית

ה"ט 46265-07-18 ל נ' זכאי

לפני כבוד השופטת אלוזא זערוור-עבדאלחלים
מבקשת נ ל
נגד
משיב יעקב זכאי

החלטה

1. לפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת כמשמעותה בסעיף 2 לחוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "**החוק**").
2. במסגרת הבקשה שלפני טענה המבקשת כי בעקבות בקשה קודמת שהגישה למניעת הטרדה מאיימת ניתן על ידי בית המשפט השלום בקרית, ביום 3.12.17, צו הרחקה נגד המשיב אשר למיטב הבנתה אינו מוגבל בזמן (להלן: "**הצו הראשון**"). הצו הראשון ניתן על רקע סכסוך כספי בין הצדדים ולימים התנהל הליך משפטי בבית המשפט לתביעות קטנות. לגרסת המבקשת, במהלך הדיון בתביעה הקטנה נאמר כי הצו הראשון איננו עומד בתוקף, ובעקבות כך, וביום 16.7.18 המשיב הופיע בפתח דלתה בשעות הבוקר. המבקשת טענה כי היא חוששת לשלומה ולשלום ילדיה ומפחדת כי המשיב יפגע בה.
3. בתאריך 23.7.18 התקיים לפני דיון בבקשה במעמד הצדדים. המבקשת חזרה על טיעוניה כפי שהובאו בבקשה והדגישה כי בעקבות התנהגות המשיב, היא פנתה למשטרת ישראל והציגה סרטוני האבטחה מהבניין המלמדים כי המשיב הגיע לביתה בשעה 7:30 בבוקר. בהמלצת המשטרה הגישה את הבקשה שלפני. לגרסתה, המשיב נהג בעבר לאיים עליה ולשלוח הודעות טקסט ולהתקשר למקום עבודתה ועל סמך הטרדותיו ניתן הצו הראשון. כעת הוא הגיע לביתה בפתיע, דבר שגורם לה פחד מאחר והיא מתגוררת במקום מבודד, עובדת עד שעות מאוחרות והיא חוששת כי המשיב "יחכה" לה בשעה מאוחרת בחנייה ויפגע בה או יפגע בילדיה.
4. המשיב אישר כי הגיע לפתח ביתה של המבקשת במועד המצויין בבקשה אך טען כי עשה זאת כדי לצלם את תיבת הדואר מאחר וכל הודעות הדואר ששלח אליה במסגרת התביעה הקטנה שהגיש לא נתקבלו אצלה. במהלך טיעונו בדיון לפני, המשיב קרא לעבר המבקשת "משוגעת" יותר מפעם. בעקבות פניותיו בקול רם וחריגה מכללי התנהגות ראויים בדיון הוזמן משמר בתי המשפט אשר נכח במרבית הדיון. המשיב התנצל וטען כי הוא "נסער" ו-"נרגש" כי המבקשת "טמטמה" אותו כאשר הגישה תביעת בבית המשפט לתביעות קטנות וכי הדיון מתקיים על רק תקופה קשה שעבר לאחר פטירת אמו. המבקש ביקש תחילה להיוועץ בעורך דין ולאחר מכן וויתר על בקשתו. בית המשפט נתן למשיב הפסקה של 30 דקות לצורך הכנת טיעונו ו ניתנה לו הזדמנות

להגיש מסמכים בכתב לאחר מועד הדיון. המשיב טען כי הוא בן 52, אדם נורמטיבי, ללא עבר פלילי ותורם מכספו לציבור כדרך קבע. לטענתו, המבקשת איננה אמינה ומשנה את גרסתה בכל הזדמנות ומדובר בבקשה קנטרנית שהוגשה על רקע חוב שהיא חייבת לו ושלגביו היה מוכן להתפשר. המשיב טען כי אם הייתה לו כוונה לפגוע במבקשת הוא היה פוגע בה לפני הגשת הצו הראשון כי הוא מכיר את כתובתה (ראו: עמ' 4 לפרוטוקול הדיון שורות 11-12). המשיב טען כי עת הגיע לביתה לא התכוון לכנס לביתה ובמקרה הבן יצא לקייטנה. המבקשת סימנה לו לעזוב את המקום והוא עזב את המקום. המשיב טען כי לא הייתה לו כל כוונה לפגוע בה וככל שהייתה לו כוונה כזאת היה פוגע בה "באותו מעמד" (ראו: עמ' 4 לפרוטוקול שורות 27-28). המשיב הגיש מסמכים לתיק בית המשפט לאחר הדיון וטעון נוסף המתייחס לסכסוך הכספי בין הצדדים שאיני רואה מקום להתייחס אליהם מאחר ואינם רלבנטיים לבקשה שלפניי.

דין והכרעה:

5. סעיף 2 לחוק מגדיר את המונח "הטרדה מאיימת" כדלקמן:

"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של אדם, או כי הוא עלול לפגוע בגופו". ג.

6. הטרדה מאיימת תכלול התנהגות הכוללת הטרדות ואיומים הפוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם אשר לפעמים אינם מגיעים לידי עבירה פלילית אך יש בהם בכדי לגרום למתח, לחרדה ולתחושת איום, במקרים רבים עד כדי אי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה.

7. **לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים והתרשמתי מעדות הצדדים בצורה בלתי אמצעית, ובחנתי היטב את הנימוקים המובאים בבקשה ובתגובה, שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל.**

8. קשה להתעלם מטיעוני המשיב בדיון לפניי, המונחים בהם השתמש ושמות הגנאי שקרא לעבר המבקשת במעמד הדיון, אשר תומכים בגרסת המבקשת כי המשיב פגוע בשלוות חיה ובפרטיותה, גורם לה מתח וחרדה ותחושת איום.

9. המשיב אישר כי הגיע למקום מגוריה של המבקשת ללא רשות לאחר שהתחייב במסגרת הדיון בצו הראשון כי לא יפנה למבקשת, לא ידבר עמה ולא ייצור עמה כל קשר. המבקשת הבהירה כי איננה מעוניינת כי המשיב ייצור עמה כל קשר ובהתאם היה מקום כי המשיב יכבד את רצונה ולא יופיע בפתח דלתה בשעות הבוקר ללא התרעה מוקדמת.

10. מבלי לדון בשאלת תוקפו של הצו הראשון במועד הגעת המשיב לבית המבקשת, או להכריע בשאלה אם המשיב הפר צו שיפוטי, אני סבורה כי התנהלות המשיב על רקע הסכסוך המתנהל בין הצדדים מצדיקה מתן הצו המבוקש.

11. לאחר האמור, ניתן בזאת צו האוסר על המשיב כדלקמן:

- א. להטריד את המבקשת בכל דרך ובכל מקום, לרבות בביתה ובמקום עבודתו.
- ב. לאיים על המבקשת בכל דרך, בין ישירות ובין באמצעות אנשים אחרים.
- ג. לבלוש אחר המבקשת, לארוב לה, להתחקות אחר תנועותיה ומעשיה, או לפגוע בפרטיותה בכל דרך אחרת.
- ד. ליצור עם המבקשת כל קשר בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר.

12. האיסור המפורט בסעיף 11 יחול על המשיב, בין כלפי המבקשת ובין כלפי בני ביתה וכל אדם אחר הקרוב אליה, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין.

13. הצו יעמוד בתוקפו עד 13.2.19.

בשלב זה אינני רואה מקום לחיוב בהוצאות.

העתק הצו יומצא למשיב על ידי פקיד בית המשפט בתוך 48 שעות.

ניתנה היום, א' אלול תשע"ח, 12 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.